

19 Μαΐου, 1994

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

[ΠΙΚΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΙΤΣΙΝΙΔΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ Α. ΤΙΤΣΙΝΙΔΗ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΚΑΙ
ΠΛΗΣΙΕΣΤΕΡΑΣ ΦΙΛΗΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΕΝΟΥΣ ΑΥΤΗΣ ΕΛΠΙ-
ΔΑΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

(Έφεση Αρ. 28)

Σχέσεις γονέων και τέκνων — Διατροφή — Υποχρέωση διατροφής τέκνου
δυνάμει διατάγματος του Δικαστηρίου — Παύει να υφίσταται μετά την
ενηλικίωση του τέκνου — Για να συνεχισθεί μετά την ενηλικίωσή του
απαιτείται απόφαση του Δικαστηρίου — Άρθρο 33(2) του περί Σχέσε-
ων Γονέων και Τέκνων Νόμου 1990 (Ν. 216/90).

5

10

15

Ο εφεσείων είχε υποβάλει αίτηση στο πρωτοβάθμιο Οικογενειακό
Δικαστήριο Λεμεσού για έκδοση διατάγματος με το οποίο θα δηλωνό-
ταν ότι η υποχρέωσή του για διατροφή της θυγατέρας του Αναστασίας,
που υφίστατο δυνάμει προηγούμενου διατάγματος του Επαρχιακού
Δικαστηρίου, είχε παύσει να υφίσταται μετά την ενηλικίωση της θυγα-
τέρας του στις 9.9.93. Το πρωτοβάθμιο Οικογενειακό Δικαστήριο βα-
σιζόμενο στην απόφαση *Ιωάννου v. Ιωάννου* (1993) 1 Α.Α.Δ. 900, έκρι-
νε ότι η υποχρέωση για διατροφή συνεχιζόταν παρά την απουσία από-
φασης Δικαστηρίου για το θέμα, λόγω των σπουδών της θυγατέρας του
στο εξωτερικό, και απόρριψε την αίτηση.

Αποφασίσθηκε ότι:

20

(α) Ο λόγος της υπόθεσης *Ιωάννου v. Ιωάννου* (1993) 1 Α.Α.Δ. 900
δεν ήταν ότι η υποχρέωση διατροφής τέκνου μπορεί να συνεχι-
σθεί και μετά την ενηλικίωση του σε περίπτωση, για παράδειγ-
μα, που αυτό συνεχίζει σπουδές στο εξωτερικό, αλλά ότι στον

υπολογισμό του ποσού της διατροφής που θα διαταχθεί να καταβάλλει ένας σύζυγος στον άλλο θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και ποσά τα οποία ο σύζυγος εκείνος καταβάλλει για την επίτευξη σκοπού που είναι κοινός για τους δύο συζύγους όπως για παράδειγμα οι σπουδές τέκνου τους στο εξωτερικό.

5

- (β) Το άρθρο 33(2) του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου 1990 (Ν. 216/90) προβλέπει ρητά ότι η υποχρέωση διατροφής είναι δυνατόν να συνεχίσει μετά την ενηλικίωση τέκνου "με απόφαση και σχετική ρύθμιση από το Δικαστήριο". Κατά συνέπεια, στην προκειμένη περίπτωση, ενόψει της απουσίας απόφασης του Δικαστηρίου για συνέχιση της υποχρέωσης διατροφής και μετά την ενηλικίωση της θυγατέρας του εφεσείοντα, η υποχρέωση του για διατροφή της δυνάμει του προηγούμενου διατάγματος είχε εκπνεύσει με την ενηλικίωσή της στις 9.9.93. Κατά συνέπεια, η έφεση έπρεπε να γίνει αποδεκτή και να εκδοθεί το αιτούμενο διάταγμα.

10

15

Η έφεση επιτράπηκε. Διάταγμα ως ανωτέρω.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Ιωάννου ν. Ιωάννου (1993) 1 Α.Α.Δ. 900,

20

Μενελάου ν. Μενελάου (1993) 1 Α.Α.Δ. 381.

Έφεση.

Έφεση από τον αιτητή εναντίον της απόφασης του Οικογενειακού Δικαστηρίου Λεμεσού (Αίτηση Διατροφής 129/93) με την οποία απόρριψε το αίτημα του για την έκδοση απόφασης με την οποία να διακηρύσσεται ότι το προηγούμενο διάταγμα διατροφής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού είχε χάσει την ισχύ του από την ημερομηνία ενηλικίωσης του τέκνου στο οποίο αφορούσε το διάταγμα.

25

Χρ. Αδάμου, για τον Εφεσείοντα - αιτητή.

Γ. Γεωργίου με Ο. Κούρη (κα), για τους Εφεσίβλητους - καθ' ών η αίτηση.

30

Cur. adv. vult.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δι-

καστής Γ. Μ. Πικής.

5 ΠΙΚΗΣ, Δ. : Το Οικογενειακό Δικαστήριο απέρριψε αίτημα του εφεσείοντα για την έκδοση διαταγής με την οποία να διακηρύσσεται ότι προηγούμενο διάταγμα διατροφής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού έχασε την ισχύ του από 9/9/93, την ημερομηνία ενηλικίωσης του τέκνου του στο οποίο αφορούσε το διάταγμα. Το Δικαστήριο έκρινε ότι παρά την απουσία διατάγματος για την παράταση της υποχρέωσης για τη διατροφή τέκνου του, η υποχρέωση συνέχισε ενόψει των εκπαιδευτικών αναγκών του τέκνου, συνισταμένων κυρίως στη δαπάνη για τη συνέχιση των σπουδών του. Στο συμπέρασμα αυτό το πρωτόδικο Δικαστήριο άχθηκε υπό το φως της απόφασης του δευτεροβάθμιου Οικογενειακού Δικαστηρίου στην **Ιωάννου ν. Ιωάννου** (1993) 1 Α.Α.Δ. 900.

15 Η έμβαση της έφεσης εξαρτάται από την ορθότητα της ερμηνείας της **Ιωάννου** (ανωτέρω), από το πρωτόδικο Οικογενειακό Δικαστήριο. Ένα από τα επίδικα θέματα στην **Ιωάννου** ήταν ο καθορισμός του ύψους της διατροφής που ο σύζυγος θα παρείχε στη σύζυγό του μετά τον τερματισμό της συμβίωσης. Στον καθορισμό των δυνατοτήτων του συζύγου για την παροχή διατροφής στη σύζυγό του, λήφθηκε υπόψη και το γεγονός ότι εκείνος χρηματοδοτούσε τις σπουδές της θυγατέρας των διαδίκων στο εξωτερικό που συνιστούσε "... κοινό σκοπό και επιδίωξη των συζύγων. ...". Το Δικαστήριο επεσήμανε: "... Η αντιμετώπισή τους απαιτούσε τη συρρίκνωση των αναγκών του εφεσείοντα. Ανάλογη συρρίκνωση έπρεπε να ισχύσει και για τη σύζυγο. Ο σκοπός ήταν κοινός. ...". Ο λόγος της **Ιωάννου** είναι ότι στον καθορισμό των διαθέσιμων πόρων των συζύγων για τη διαπίστωση των δυνατοτήτων των συζύγων για συνεισφορά στη διατροφή εκατέρωθεν (βλ. **Μενελάου ν. Μενελάου** (1993) 1 Α.Α.Δ. 381, λαμβάνονται υπόψη και δαπάνες που καταβάλλονται από οποιοδήποτε από αυτούς για την εκπλήρωση κοινών επιδιώξεων σε σχέση με τα παιδιά τους, όπως η εκπαίδευσή τους.

35 Στην **Ιωάννου** δεν αποφασίστηκε ότι μπορεί να παραταθεί η υποχρέωση για τη διατροφή τέκνου μετά την ενηλικίωσή του έξω από τα πλαίσια του άρθρου 33(2) του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου του 1990 (Ν. 216/90). Η **Ιωάννου** δεν αφορούσε τη διατροφή τέκνου ούτε είχε ως αντικείμενο τον καθορισμό των υποχρεώσεων των γονέων έναντι του τέκνου τους. Ο λόγος της **Ιωάννου** περιορίζεται στη διαπίστωση ότι στον καθορισμό των "δυνάμεων" συζύγου για την εκπλήρωση της υποχρέωσης διατροφής προς το έτερο μέρος λαμβάνονται υπόψη οι δαπάνες οι οποίες καταβάλλονται από αυτόν για την εκπλήρωση κοινού με τον άλλο σύζυγο σκοπού, όπως

ήταν η περίπτωση στην *Ιωάννου* με τη χρηματοδότηση των σπουδών της θυγατέρας του ζεύγους από τον πατέρα.

Το άρθρο 33(2) του Ν. 216/90 προβλέπει ότι “(2) Η υποχρέωση είναι δυνατόν να συνεχίσει ιδίως σε περίπτωση ανικανότητας ή αναπηρίας του τέκνου και μετά την ενηλικίωσή του με απόφαση και σχετική ρύθμιση από το Δικαστήριο.” 5

Η έκδοση δικαστικής απόφασης βάσει του άρθρου 33(2) αποτελεί προϋπόθεση για τη συνέχιση της υποχρέωσης γονέα για διατροφή τέκνου μετά την ενηλικίωσή του. Τόσο η υποχρέωση όσο και η ρύθμιση της διατροφής, μπορούν να διακανονισθούν μόνο με δικαστική απόφαση που εκδίδεται βάσει του άρθρου 33(2) του Ν. 216/90. Ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα στο οποίο αγόμεθα, θέλουμε να επισημάνουμε ότι θέματα που ανάγονται στην παιδεία των τέκνων, δεν πρέπει να συναρτώνται μόνο με τις νομικές υποχρεώσεις. Αυτό όμως επαφίεται στους ίδιους τους γονείς. Η υποχρέωση γονέα για τη διατροφή τέκνου μετά την ενηλικίωσή του, μπορεί να συνεχίσει μόνο μετά από απόφαση δικαστηρίου που εκδίδεται βάσει του άρθρου 33(2) του Ν. 216/90. 10 15

Η έφεση επιτρέπεται.

Η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται. 20

Η υποχρέωση του εφεσείοντα για διατροφή της θυγατέρας του Αναστασίας έληξε μετά την ενηλικίωσή της στις 7/9/93.

Η αίτηση επιτυγχάνει. Εκδίδονται τα αιτούμενα διατάγματα.

Η έφεση επιτρέπεται. Διατάγματα ως ανωτέρω. 25